

[Rimstad.]

Ændringsforslag nr. 2 om forhøjelsen fra 35 til 45 pct. vil vi, hvis det kommer til afstemning, afholde os fra at stemme om. Det samme gælder ændringsforslag nr. 5 om en højere procentsats i særlige tilfælde.

Undervisningsministeren (*K. B. Andersen*): Jeg vil gerne takke ordførerne for de bemærkninger, der er faldet, og udvalget for et meget grundigt arbejde.

Jeg håber ikke, at ordførerne eller udvalgets øvrige medlemmer tager mig det ilde op — navnlig ikke, når jeg tager mig selv med i båden — hvis jeg siger, at der nu ikke var vældig mange af os, der var helt sikre på, hvordan vi skulle løse en række af de problemer, der ligger her. Det er vel det, der har givet meget nyttige, også meget lange diskussioner, og det er vel også det, der har givet lyst til en forholdsvis hurtig revision; vi må i virkeligheden på mange punkter sige: nu må vi være færdige, vi skal videre, men der var jo ellers godt nok et og andet, vi havde lyst til at arbejde lidt mere med. Jeg går ud fra, at det er nogenlunde sådan, jeg må opfatte det, der er sket i udvalget, og det, der står i betænkningen, og jeg kan altså kun være enig heri og takke for, at vi alligevel har fået en afrunding, der gør, at vi nu kan komme videre.

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger, men der er nævnt nogle enkelte problemer, jeg gerne vil knytte nogle få kommentarer til. Jeg er helt enig i de bemærkninger, som hr. Albertsen gjorde vedrørende lærlingene. Der har været talt meget om lærlingene i udvalget, og deres henvendelser er blevet godt modtaget. Jeg mener, at vi dels med den almindelige forhøjelse af procenten, der er gennemført, dels med de bemærkninger, jeg fremsatte i udvalget om mulighederne for særlige driftstilskud i særlige tilfælde, har taget hensyn til den gruppe, således som hr. Albertsen også nævnte det. Men det er også rigtigt, at det vil være gavnligt, om der er nogen, der tager initiativer på dette felt i lige så høj grad, som der er taget det på andre felter.

I forbindelse med særlige kollegieproblemer nævnte hr. Albertsen de problemer, der har været drøftet ganske meget i udvalget, om Københavns Ungdoms- og Arbejderkollegium, og bad mig her bekræfte,

at vi ville gøre noget ved denne sag. Jeg forstår godt, at hr. Albertsen nævner det. Der skete jo det ved sidste behandling her for nogle år siden — jeg ved ikke præcis, hvordan forhandlingerne er forløbet i udvalget, men de forløb i hvert fald sådan, at hr. Albertsen ved den lejlighed mente at kunne sige, at nu skulle det problem være klareret. Derved fik jeg altså sagen over til mig, og jeg tør jo sige, at vi har haft nogle forhandlinger med repræsentanterne for kollegiet. Vi har gerne villet hjælpe, men jeg har ikke haft nogen jordisk mulighed for det; det tror jeg også udvalgets medlemmer vil erkende — jeg manglede simpelt hen hjemmelen. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at når kollegiets repræsentanter mødte op i udvalget, var det på min direkte opfordring, fordi jeg sagde, vi må have klarlagt de problemer, der ligger her. Det er et enkelt kollegium, der af mange ulyksalige grunde er kommet noget i klemme, og jeg har jo givet udtryk for i et svar til folketingsudvalget, at vi allerede i dette finansår ville søge tilvejebragt en midlertidig tilskudsordning, indtil vi kan finde frem til eventuelt fastere ordninger for særlige kollegier, og det vil jeg altså gerne her bekræfte at vi vil gøre.

Hr. Albertsen nævnte også spørgsmålet om Nyboder. Vi ved ikke særlig meget om det endnu. Vi ved, at administrationsrådet har rettet denne henvendelse til forsvarsministeriet; det har forsvarsministeriet holdt os underrettet om, og vi er begyndt at kigge lidt på forholdene. Det er jo slet ikke sikkert, der kommer noget ud af det. Det, vi har måttet gøre foreløbig, er at undersøge, hvis der nu kommer noget ud af det, om det så er en god idé at lave kollegier i Nyboder. Jeg vil gerne sige — men det er sagt meget, meget foreløbigt — at som det ligger for os i dette øjeblik, synes vi nok, det ser ud til, at hvis de værelser skal have en rimelig standard og den reparation, der er nødvendig nu her, vil de nok både uden, men altså også med normal kollegiestøtte blive dyrere end det, vi ellers har fundet rimeligt i udvalget. Derfor er det altså ikke et problem, der er let løst, men da det foreløbig ikke ligger for, kan vi jo vente lidt og se, hvad der sker. Vi er opmærksomme på det, men skulle jeg umiddelbart